

**Міжнародні юридичні науково-практичні конференції
«АКТУАЛЬНА ЮРИСПРУДЕНЦІЯ»**

LEGAL ACTIVITY

**«ЮРИДИЧНА НАУКА І ПРАКТИКА:
ПОШУК ПРАВОВОЇ ГАРМОНІЇ»**

**Збірник матеріалів Міжнародної юридичної
науково-практичної конференції**

Тези наукових доповідей

(5 жовтня 2017 року)

www.LegalActivity.com.ua

**Україна
Київ–2017**

УДК 340.11
ББК 67.9(4Укр)
Ю70

Ю70 Юридична наука і практика: пошук правової гармонії: збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції «Актуальна юриспруденція», м. Київ, 5 жовтня 2017 року. Тези наукових доповідей. – К.: Видавничий дім «АртЕк», 2017. – 207 с.

ISBN 978-617-7264-57-5

У збірник увійшли тези наукових доповідей з актуальних проблем юриспруденції, які оприлюднені 5 жовтня 2017 року на Інтернет-сторінках сайту www.LegalActivity.com.ua, де додатково можна ознайомитися з відгуками, коментарями та науковими дискусіями учасників конференції, відвідувачів та гостей сайту. Також усі опубліковані матеріали конференції внесені до наукометричної бази Science Index (ліцензійний договір №543-09/2013).

Збірник буде корисним і цікавим для наукових, науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів та наукових установ, докторантів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня, студентів юридичного спрямування, юристів, адвокатів, правозахисників, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, інших осіб.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика авторських текстів, які були запропоновані учасниками конференції.

Організаційний комітет Міжнародної юридичної науково-практичної Інтернет-конференції не завжди поділяє думки учасників конференції.

Повну відповідальність за зміст тез доповідей, достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їх наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи вищих навчальних закладів та наукових установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

ББК 67.9(4Укр)

ISBN 978-617-7264-57-5

Усі права захищені. За будь-якого використання матеріалів конференції посилання на джерело є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2017

© МЮНШК «Актуальна юриспруденція», 2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1.

Теорія та історія держави і права. Історія політичних і правових учень. Філософія права

Бондарева Катерина Валеріївна (м. Київ)

Питання юридичного змісту поняття політичний режим9

Горбачев Василий Павлович (г. Днепр)

Причины недостатков прокурорского надзора и руководства
полицейским дознанием в Российской империи13

Железняк Анна Володимирівна (м. Тернопіль)

Структура органів державної влади в добу Української
Центральної Ради16

Калганова Александра Дмитрівна (м. Київ)

Значення вивчення історико-правових дисциплін у процесі підготовки
спеціалістів – нормопроектантів21

Кравчук Валентина Миколаївна (м. Тернопіль)

Межі виправданого втручання держави у діяльність
громадських організацій23

Лозинська Катерина Леонтіївна (м. Тернопіль)

Судові системи України і Чеської Республіки: порівняльний аналіз27

Мачуський Володимир Володимирович (м. Київ)

Проблеми сучасного праворозуміння30

Новікова Марія Миколаївна (м. Херсон)

Щодо нормативно-правового забезпечення професійної етики
державних службовців в Україні32

Пайда Юрій Юрійович (м. Харків)

Вплив релігії на формування права35

Ухач Василь Зіновійович (м. Тернопіль)

«Геноцидна» інтерпретація Волинських подій 1943 року:
історико-правовий аспект (сучасний історіографічний дискурс)38

Яківець Олександр Іванович (м. Кременчук)

Юридичні факти в механізмі правового регулювання41

<i>Жолтані Микола Іванович (м. Київ)</i>	
Релігійний вплив на засуджених при відбуванні кримінального покарання	135
<i>Зубець Юрій Григорович (м. Київ)</i>	
Родовий об'єкт злочину ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані	137
<i>Кенжасєв Баходир Сабірович (м. Харків)</i>	
Окремі питання визначення ознак об'єктивної сторони сприяння вчиненню терористичного акту	142
<i>Кириченко Вікторія Леонідівна (м. Дніпро)</i>	
Деякі дискримінаційні аспекти кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру	145
<i>Ковалевська Євгенія Валеріївна (м. Київ)</i>	
Оцінка висновку експерта як результату використання спеціальних медичних знань в кримінальному провадженні	152
<i>Ковальова Тетяна Іванівна (м. Київ)</i>	
Реальний принцип чинності закону про кримінальну відповідальність у просторі за КК України	155
<i>Матвійчук Володимир Валерійович (м. Київ)</i>	
Безпосередній об'єкт злочину порушення недоторканності приватного життя (стаття 182 Кримінального кодексу України)	157
<i>Матвійчук Олександр Валерійович (м. Київ)</i>	
Суб'єкти та предмет відносин як складові безпосереднього об'єкта діяння, передбаченого ст. 253 КК України	159
<i>Мороз Вероніка Григорівна (м. Київ)</i>	
Особливості кваліфікації деяких злочинів за місцем їх вчинення	161
<i>Олейнік Владислав Петрович (м. Київ)</i>	
Загальні та спеціальні ознаки предмета злочину забруднення моря	164
<i>Ольховенко Олег Ігорович (м. Київ)</i>	
Безпосередній об'єкт злочину, передбаченого ст. 385 КК України	166
<i>Резніченко Ганна Семенівна (м. Одеса)</i>	
Деякі проблеми виконання і відбування покарання у виді арешту	169
<i>Савенкова Тетяна Гаріївна (м. Київ)</i>	
Суб'єкт злочину приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворюваність населення	171
<i>Суліцький Вадим Володимирович (м. Київ)</i>	
Юридичні аспекти діяльності психологічної служби в місцях позбавлення волі	175

ОЦІНКА ВИСНОВКУ ЕКСПЕРТА ЯК РЕЗУЛЬТАТУ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ЗНАНЬ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

КОВАЛЕВСЬКА Євгенія Валеріївна,
аспірант кафедри криміналістики та
судової медицини

Національної академії внутрішніх справ

Найбільш розповсюдженою, більш відпрацьованою та, порівняно, добре регламентованою формою використання спеціальних медичних знань у кримінальному судочинстві є судова експертиза [4, с. 129].

Не викликає сумнівів те, що експертне дослідження є більш точним, глибоким і всебічним. Висновок експерта як результат використання спеціальних медичних знань має велике доказове значення [5, с. 59].

Судовий експерт після проведення призначеної слідчим, слідчим суддею чи судом або за зверненням сторони кримінального провадження експертизи, надає висновок судового експерта, який з процесуальної точки зору має доказове значення [7, с. 3].

Висновок експерта визнається джерелом доказів у справі. Говорячи словами Ганса Гросса „немає сумніву, що найважливішим допоміжним засобом, яким може користуватися слідчий, є досвідчені особи, висновок яких нерідко здійснює вирішальний вплив на справу, що розслідується” [6, с. 184]

Як стверджував Вандер М.Б.: „Висновок експерта – найважливіший засіб об’єктивізації доказування, встановлення істини на основі сучасних наукових досягнень”.

Він містить відомості про певні факти, а також дані із спеціальної галузі знань, на підставі яких експерт зробив свої висновки. Доказове значення висновку експерта визнане його характеристикою, що відображає ефективність проведення експертом дослідницьких процедур і робочих операцій. Поняття «доказове значення» висновку експерта прямо не визначене, але зі ст. 94 КПК

України слід розуміти, що цей показник якості експертизи пов'язаний із сукупністю доказів, зібраних у справі [2, с. 122].

Основним елементом процесу оцінки висновку експерта є положення закону про те, що „жоден доказ не має наперед встановленої сили” (ст. 94 КПК України), тому „висновок експерта не є обов'язковим для особи або органу, яка здійснює провадження, але незгода з висновком експерта повинна бути вмотивована у відповідних постанові, ухвалі, вирокі” (ст. 101 КПК України) [1].

Оцінюючи висновок експерта, слідчий зіставляє як окремі частини висновку, так і сам висновок із протоколами інших слідчих дій: оглядів, обшуків і виїмок, у яких, як відомо, фіксуються обставини виявлення й вилучення об'єктів, що у подальшому досліджувались експертом. Також необхідно зіставляти його з матеріалами справи, з іншими частинами висновку. Висновки, що містяться у висновку експерта, мають бути зіставлені з даними протоколів слідчих дій, а так само – з результатами інших експертиз у справі.

Іншими словами, значення висновку експерта не може розглядатися відокремлено від інших доказів, воно визначається тільки в контексті конкретної справи та зібраних у ній інших фактичних даних. Ю. Орлов доводить, що доказове значення висновку експерта визначене його відносністю, допустимістю, достовірністю. Ця характеристика експертизи зумовлена конкретними обставинами справи, тобто важливістю фактичних даних, які підлягають установленню. Доказове значення встановлених експертом фактичних даних є самостійною характеристикою.

На сучасному етапі в практиці судової експертизи відбувається впровадження складного обладнання, новітніх методик. Усе це робить висновок експерта більш складним, впливає на процес його оцінки. Зміст означеного процесуального документа під час його оцінки слідчим (судом) вважається відповідним (певною мірою) доказовому значенню не тільки порівняно з іншими доказами, а й залежно від власних якостей – характеристики обраних

експертом методик і здатності слідчого (суду) усвідомити наслідки їх застосування. Отже, результатам експертизи притаманне доказове значення як джерелу доказів у системі інших доказів у кримінальній справі, серед іншого і завдяки властивостям змісту висновку експерта [2, с. 123].

До основних характеристик висновку експерта, які визначають його доказове значення, Ю. Орлов відносить аргументованість. Т. Авер'янова звертає увагу на те, що в дослідницькій частині висновку експерт повинен надати аналіз і синтез результатів досліджень, обґрунтування встановлених фактичних даних, сформулювати наукове пояснення властивостей, виявлених дослідженням об'єктів. У тексті висновку експерт має обґрунтувати оцінку результатів оцінку результатів проведених досліджень, а також аргументувати зроблені висновки. Висновок експерта як процесуальний документ відображає підстави для внутрішнього переконання експерта, що сприяє формуванню внутрішнього переконання слідчого (суду) відносно доказового значення джерела доказів, що розглядається. Доказове значення висновку експерта полягає й у тому, що він перешкоджає слідчому (суду) приймати необґрунтоване рішення у справі, а також унеможлиблює відхилення результатів експертизи без достатніх на це підстав.

Іншими словами, загальне сприйняття висновку експерта визначає та інтегрована картина, яку створив експерт шляхом описування перебігу і результатів дослідження. Відповідно слідчий (суд), оцінюючи доказове значення результатів експертизи, сприймає їх аргументованість із урахуванням контексту висновку експерта. Доказове значення висновку експерта відображає його місце в системі інших доказів у справі, рівень аргументованості експертних висновків і сприятливості їх для розуміння слідчим (судом), іншими учасниками кримінального процесу. Отже, доказове значення відображає внесок експертизи у картину події, що розслідується (розглядає суд). Про доказове значення висновку експерта можна зазначати тоді, коли експертиза доповнює, спростовує чи додатково обґрунтовує уявлення слідчого (суду) щодо обставин події злочину [2, с. 123].

Висновок судового експерта, з процесуальної точки зору, складають факти та обставини, які встановлюються в ході дослідження, а з гносеологічної точки зору – в них міститься оцінка фактів та обставин, які мають значення для прийняття рішення у справі. Підставою до оцінки фактів та обставин складає внутрішнє переконання судового експерта. Замовник судової експертизи, інші процесуальні суб'єкти також оцінюють факти та обставини у справі, тобто, встановлюють їх цінність відносно своєї позиції. Підставою для такої оцінки стає внутрішнє переконання слідчого, суду та всіх інших, хто сприймає висновок експерта. Зіставляючи позицію судового експерта з позиціями інших процесуальних суб'єктів щодо результатів виконаної судової експертизи, можна стверджувати, що їх розбіжності виникають унаслідок різної оцінки одних фактів та обставин, що ґрунтується не на збігу змістів підстави оцінки у різних процесуальних суб'єктів [3, с. 8-11].

Слідчий, суд, а також інші процесуальні суб'єкти не можуть не мати власного уявлення про передбачувані результати судово-експертного дослідження. У кожного з них склалася своя особиста картина події, що розслідується чи розглядається, елементом якої стають висновки судового експерта. Якщо результати судової експертизи не збігаються з уявленнями її замовника, а також з очікуваннями інших процесуальних суб'єктів, то в останніх не може не виникати негативного ставлення до висновку експерта, а також до особи носія спеціальних знань у судово-експертній діяльності.

Суб'єкт розслідування чи розгляду справи може прийняти думку експерта чи відхилити її, в залежності від своїх уявлень про зміст події, що розслідується, обґрунтувавши своє рішення співставленням результатів судової експертизи з іншими матеріалами справи (94 КПК України). В цьому сенсі можна сказати, що судовий експерт надає процесуальному суб'єктові рекомендації щодо фактів та обставин, які складають предмет судової експертизи, а слідчий (суд), якщо він бере думку експерта за основу обґрунтування доказів, стає відповідальним за правильне застосування судової експертизи в системі доказів у справі.

Виходячи із цих особливостей взаємодії судового експерта з особами, які беруть участь у розслідуванні чи розгляді справи, можна констатувати, що висновок експерта повинен мати таку форму, щоб він був сприйнятий замовником судової експертизи, а також іншими процесуальними суб'єктами як правильний, об'єктивний, обґрунтований, такий що не викликає сумнівів [3, с. 11].

Список використаних джерел:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України: Текст із змінами та доп. станом на 03 березня 2017 р.: Офіційне видання. – Х.: Право, 2017. – 344 с.
2. *Моїсєєв О.М.* Експертна ініціатива та доказове значення експертизи // Підприємництво, господарство і право. 2012, № 3 // О. Моїсєєв. с. 121-124.
3. *Моїсєєв О.М.* Висновок експерта в контексті взаємодії процесуальних суб'єктів: Монографія. – Донецьк. 2007 р. – 187 с.
4. *Семенов В.В.* Спеціальні знання в розслідуванні злочинів: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / КНУВС. – К., 2006. – 212 с.
5. *Бахин В.П.* Криминалистика. Проблемы и мнения (1962-2002): Монографія. – К.: Б.и., 2002. – 268 с.
6. *Грос Г.* Руководство для следователей как система криминалистики. – Спб, 1908. – XXVII, 1040 с.
7. *Комаха В.О.* Тактика використання спеціальних знань у формі судової експертизи в процесі розслідування і розкриття злочинів: Монографія / Комаха В.О., Кривда Г.Ф. та інші; За загальною редакцією Комахи В.О.; Одеська національна юридична академія. – Чернівці: Золоті литаври, 2004. – 339 с.